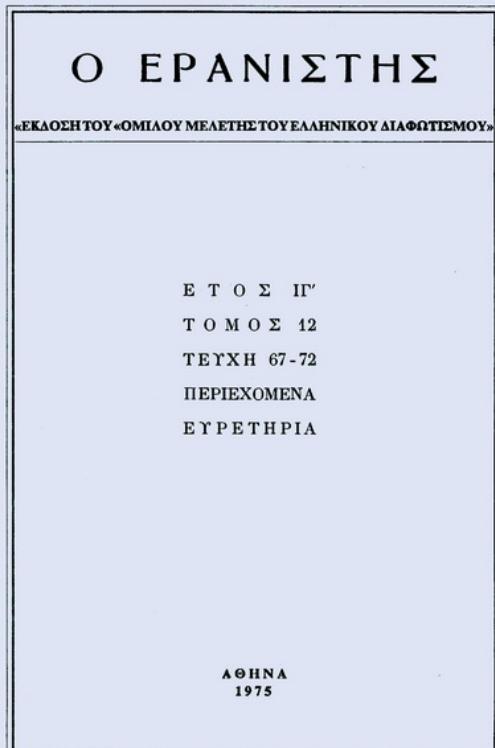

The Gleaner

Vol 12 (1975)

Une poésie en hongrois en honneur de Simon Sina
(1857)

Odön Füves

doi: [10.12681/er.9147](https://doi.org/10.12681/er.9147)

Copyright © 2016, Odön Füves

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

To cite this article:

Füves O. (2016). Une poésie en hongrois en honneur de Simon Sina (1857). *The Gleaner*, 12, 212-214.
<https://doi.org/10.12681/er.9147>

UNE POÉSIE EN HONGROIS EN HONNEUR DE SIMON SINA (1857)

Ferenc Toldy (1805-1875), professeur à l'université de Pest, père de l'histoire littéraire de Hongrie, publia des œuvres classiques de la littérature hongroise. Une de ses œuvres célèbres fut «Le manuel de la poésie hongroise» en deux volumes. Le deuxième volume parut en 1857¹. En tête du volume on trouve la dédicace en vers de Toldy au baron de Simon Sina², le bancaire grec de fortune considérable, le propriétaire terrien hongrois. La succession d'idées de la poésie est la suivante :

Simon Sina est fils de père grec et de mère grecque magyarisée (Katalin Derra). Il ne dilapide pas son héritage; au contraire, il est un donateur généreux, il est fondateur d'hôpitaux pour des adultes et des enfants, et il établit l'institut national des aveugles. Il secour en secret des pauvres qui font appel à lui. C'est aussi avec son aide que les écoles maternelles fonctionnent. Les gens l'aiment comme père, parce qu'il soutient toute la nation aussi bien financièrement que spirituellement. Cela est prouvé par des dispositions pour le développement de l'agriculture et par ses actes encourageant les arts et la science. Ce n'est pas seulement Athènes mais aussi Pest-Athènes qui préconise son nom. C'est à peine qu'il enterre son père qu'il rend hommage près du tombeau à la mémoire de Mihály Vörösmarty, roi-poète des Hongrois, décédé en 1855. C'est à ce moment que Toldy décide d'exprimer ses remerciements en vers au nom du poète décédé. Plus qu'une année passe et il découvre qu'il ne sait pas écrire un poème digne du nom Sina et au lieu d'un poème il recommande cette collection qui contient les œuvres des poètes hongrois.

1. *A Magyar költészet kézikönyve a mohàcsi vészöl a legùjabb idöig. Toldy Ferenc. Második kötet. Kazinczy Ferencről Arany Jánosig, Pest, 1857.*

2. En ce qui concerne le rôle et l'activité de Simon Sina, voir: Γεωργίου Σ. Λαζαρίου Σίμων Σίνας, 'Εν Αθήναις 1972.

A l'occasion du 100e anniversaire du décès de Simon Sina, je vous fais connaître ce poème inconnu³ dans la littérature spéciale de Hongrie :

HODOSI ÉS KIZDIAI BÁRO SINA SIMONNAK

*Hellászi ös s magyar nönek fia,
Két szép hazának édesgyermeke!
Ki annyi nagy felett hatalmasabb,
S hatalmasok felett nagy, mert nemesb !
Téged mosolygó csillag fénye közt
Felsőbb rendeltetésre szült anyád,
S az új vendégnek fenkolt homlokára
Jótékony isten hinte csókokat.
Növelkedél, nem hogy, mit a szerencse
Böségszarvából dúsan önte Rád,
Lelketlen élvek közt eltékozold,
Irígység tárgya szeretet nélkül.
Máskép intézted földi útadat:
A holt arany kezében éltető mag,
Melyból boldogság sarjad gazdagón.
Jóságod a bölcsönél örködik;
Hálálja ápoló kezeid a kór;
Az agg szegény s a bús világtalannak
Töled derül fel komor éjjelök;
S a titkos szenvédő áldást imád le
Reád, nemes titokban-jotevöre!
Az óvó kéz, s a mester ajkai
Nevedre oktatják a kisdedet,
Mert öket is segélyed boldogítja;
S atyjok gyanánt szeretnek híveid,
Kiket Hozzád csatolt egy kedvező sors.
Emitt a jolét kútfejét nyitod:
Mezőn az ész és szorgalom frigyének*

3. J'exprime ici mes remerciements sincères à M. András Szol-

losy - Sebestyén pour avoir attiré mon attention à cette poésie.

*Gyümölcsait tüzöd ki pályacélul,
 Mert nincs müveltség s elme díszlete,
 Hol rut szegénység sorvaszt nemzetet.
 Amott a szellemnek gyújtasz világot:
 Beszélik tetteid mütermeink,
 S a tudomány, melyet gondjaid nevelnek,
 Megőrja szép lelkeknak emlekét.
 Athenae büszkén hirdeti Neved,
 De nem kevesbbé büszkén Pest-Athenae,
 Egykor hellént, jelenben hü magyart!
 Alig tevéd le nemzöd hamvait
 Egy hosszu fáradt élet véghatárán
 A nyúgalom megérdemelt helyére:
 Leraktad új hazád oltára
 Fenkolt érzésed elsú zálogát:
 K ö l t ö k i r á l y u n k s i r j á n á l d o z á l.
 Szép volt a tett, de nagyszerü a jel,
 S a hon szívét örööm s remény telé be.
 Akkor fogadtam, s állott fogadásom,
 A holt barát s az élő nemzedék
 Nevében vinni hálabért Neked.
 Futtot az év, a jel beteljesült:
 Neved dicsö lett s áldott a hazán,
 És — nincs dalom, méltó szép tetteidhez.
 De ime áll a szózatos terem,
 Hol századunk fölkent dalnokjai
 Istant, hazát, erényt magasztos ének
 Szárnyán hirdetve dicsöitenek,
 A szív baját, a játszi kedv szeszét,
 S minden mi a kedélyt-indítva hat,
 Belopják lelkünk nyílo rejtekeibe.
 Egy régi nemzet ifjult szelleme
 Nyelvében itt ünnepli diadalmát.
 E ház falára írom fel Neved,
 Méltó helyére magas érdemidnek.*